بار الها، عافیت را در دنیا و آخرت از تو می خواهم

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که فرمود: رسول الله صلی الله علیه وسلم همواره این دعا را ترک نمی کردند تا این که آن را در صبح و شام می خواندند: «بار الها، عافیت را در دنیا و آخرت از تو می خواهم، بار الها، عفو و عافیت در دین و دنیا و خانواده و مالم را از تو می خواهم؛ بار الها، عیب - و یا عیب هایم- را بپوشان، و هراس هایم را به امنیت و آرامش خاطر تبدیل کن، و مرا از جلو و پشت سر و از راست و چپ و از بالا حفاظت نما؛ به عظمت تو پناه می برم که از زیر پایم ربوده (و دچار لغزش) شوم».

[صحیح] [ابو داود و نسایی و ابن ماجه و احمد روایت کرده]

رسول الله صلی الله علیه وسلم همواره این دعا را ترک نمی کردند تا این که آن را در صبح و شام می خواندند: (اللهم إني أسألُكَ العافيةَ)، و سلامتی از بیماری ها و آفت ها و دشواری های دنیوی، و شهوت ها و فتنه های دینی (في الدنيا والآخرة) عاجل و غیر عاجل را می خواهم. (اللهمَّ إني أسألُكَ العفو) و محو گناهان و نادیده گرفتن آن، (والعافيةَ) وسلامتی از عیب ها، (في دِيني) از شرک و بدعت و گناهان، (ودنیای) از مصیب ها و اذیت ها و شرها، (وأهلِي) همسرانم و فرزندانم و نزدیکانم، (ومالي) و اموال و کارم. (اللهم استرْ عَوراتي) و هر آنچه از عیب ها و خلل و تقصیری که در من است و گناهانم را محو کن، (وآمِن رَوْعاتي) وحشت و ترسم را از من دور کن. (اللهم احفظْني) و بلاها و مصیبت ها و چیز هی اذیت کننده را از من دور کن، (من بين يديَّ ومِن خلفي، وعن يميني وعن شمالي، ومن فوقي) از وی خواست تا از همه جهت ها او را حفظ کند؛ زیرا مصیبت ها و آفات در تعقیب انسان است، و از یک جهت این جهت ها برای انسان می آید. (وأعوذُ بعظمتك أن أُغْتَال) وپناه میبرم از اینکه ناگهان گرفته شوم، و بی خبر نابود شوم (من تحتي) و توسط فروریختن زمین هلاک شوم.

http://sunnah.global/hadeeth/prs/show/5485